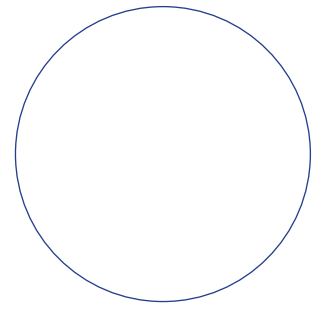

Övergripande
konstprogram för
CAMPUS ALBANO

Ett konstprogram i samarbete mellan:

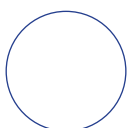
AKADEMISKA HUS

KUNGLIGA TEKNISKA HÖGSKOLAN

STATENS KONSTRÅD

STOCKHOLMS UNIVERSITET

SVENSKA BOSTÄDER

INTRODUKTION 1

Campus Albano	1
Aktörer i samverkansprojektet campus Albano	2
Kartläggning av befintliga värden i området	2
<i>Vetenskapens hus</i>	2
<i>Olafur Eliasson på AlbaNova</i>	2
<i>Stadsodling i Bellevue</i>	3
<i>Sensing Energy</i>	3
<i>Fler värden i området</i>	3
Konstprogrammets förutsättningar	3

KONSTPROGRAMMET 5

Konstprogrammets syfte	5
Varför konst i offentliga rum?	5
Vad är ett konstprogram?	5

BYGGNADSINTEGRERAD KONST 6

Integrerade konstgestaltningar	6
Organisatoriska förutsättningar för integrerade konstgestaltningar	6

KONSTKOLLEKTIONER 8

ÖVERGRIPANDE KONSTNÄRLIG TEMATIK: ANTROPOCEN 8

PLATSER 11

Albanoparken	11
AlbaNovaterrassen	11
Universitetsbyggnaderna	11
Albanovägen	12
Albanotrappan	12
Övriga platser	12

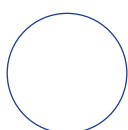
FÖRSLAG TILL KONSTNÄRLIGT GREPP 14

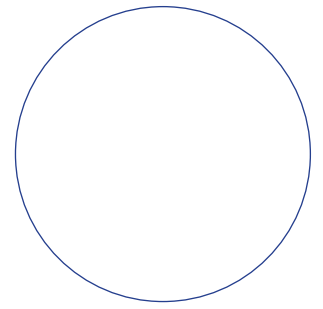
I gränslinjen mellan konst och arkitektur	14
--	-----------

ARBETSGRUPPER 16

Samrådsgrupp	16
Arbetsgrupp för konsten på campus Albano	16
Styrgrupp för konsten på campus Albano	17

UNDERSKRIFTER 18

Introduktion

Campus Albano

Området Albano ligger i Nationalstadsparken, mellan parkens östra och västra delar och där Roslagsvägen skär av Hagaparken från Norra Djurgårdsmarken.

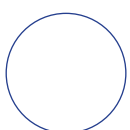
Nationalstadsparken är Stockholms gröna oas och ett unikt historiskt landskap, den har stora ekologiska, naturhistoriska och rekreativa värden. Albano har härutöver ett strategiskt läge mellan Stockholms universitet, Kungliga Tekniska Högskolan och Karolinska Institutet samt mellan Stockholms innerstad och nya Hagastaden. Som en ny stadsdel har Albano potential att bli en nod i Vetenskapsstaden. Med tanke på Albanos läge har området också stora möjligheter att bli en viktig rekreativ målpunkt för alla invånare i Stockholm, där en bredd av verksamheter och människor kan bidra till en varierad social miljö.

Albano blir en ny stadsdel och detaljplanen för området arbetades fram under 2001–2012. En ambition har varit att campus Albano ska bli ett unikt exempel på hållbar stadsutveckling. Ett styrande kvalitetsdokument, *Q-book Albano*, med tydlig inriktning på socialekologisk stadsdesign har

tagits fram av forskare från Stockholm Resilience Centre och KTH arkitektur. *Q-book Albano* är delvis inarbetad i detaljplanen med en tydlig strategi att förstärka de viktiga fysiska kopplingar som finns mellan stad och Nationalstadsparken, länka/läka ihop Nationalstadsparken genom att överbrygga avståndet mellan parkens olika delar och stärka ekologiska korridorer.

Campus Albano består i nuläget av fem byggnader för universitetsändamål och åtta byggnader som innehåller cirka 1000 student- och forskarlägenheter. Albanovägen, Albanotrappan och Albanoparken är campusområdets viktigaste utemiljöer. Centralt placerad mellan byggnaderna blir Albanovägen universitetsområdets huvudstråk. Albanoparken utformas som en stor och grön park med starkt fokus på ekologi och pedagogik. Ett finmaskigt nät av gångvägar i parken, mötesplatser och händelser av olika karaktär skapar möjlighet till rekreation och upplevelse.

Mängden bostäder som är integrerade i universitetsmiljön är en stor kvalitet och kan bidra

till en aktivering i stadsdelen året om, dygnet runt, utanför och efter undervisningsperioder. Åldersspannet på människor i området kommer att sträcka sig från barn i förskoleålder till studenter på universitetsnivå samt äldre lärare, forskare och professorer. Ungdoms- och studentperspektivet är centralt på campusområdet som befolkas av studenter, ungdomar och föräldrar.

Aktörer i samverkansprojektet campus Albano

Campus Albano är ett samverkansprojekt mellan aktörerna Akademiska Hus, KTH, Statens konstråd, Stockholms universitet och Svenska Bostäder.

Kartläggning av befintliga värden i området

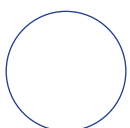
En viktig fråga är vilka befintliga värden och resurser som finns i området och som kan tas tillvara i de kommande konstnärliga gestaltningarna. Frågan är generellt intressant ur ett hållbarhetsperspektiv men kan samtidigt innebära möjligheter i val av konstnärlig inriktning. En kartläggning är också viktig för att förhålla de nya konstnärliga gestaltningarna till den befintliga konsten i området.

Vetenskapens hus

Vetenskapens hus finansieras av KTH och Stockholms universitet med Stockholm stad som långsiktig partner. Vetenskapens hus erbjuder skolprogram, olika evenemang samt helg- och sommarkurser för barn och ungdomar i Stockholms stad och har cirka 72 000 besökare per år. Huvudsyftet är att inspirera och skapa intresse för miljö, naturvetenskap, teknik och forskning. Frågor om hur energi används och synliggörs kan bli teman för den pedagogiska verksamheten.

Olafur Eliasson på AlbaNova

I samband med bygget av AlbaNovas huvudbyggnad, ritad av Henning Larsen, fick konstnären Olafur Eliasson i uppdrag att göra det byggnadsanknutna konstverket *Sun reflector* (2003). Konstverket består av utomhusmonterade speglar som projicerar solkatter på väggarna inomhus längs den inglasade gågata som förbinder de fyra huskropparna. Spegelarna är upphängda så att de rör sig med vinden, vilket påverkar det återspeglade ljuset.

Stadsodling i Bellevue

Stadsdelsförvaltningen Norrmalm har upplåtit mark i Bellevueparken så att konstnären Malin Lobell har kunnat starta ett projekt med stadsodling. Projektet vänder sig till boende i närområdet som får möjlighet att odla närproducerad mat. Projektet anordnar föreläsningar, workshopar och möjligheter att bygga insektshotell och komposter samt bidrar till en biologisk mångfald i Nationalstadsparken.

Sensing Energy

Inom forskningsprojektet *Sensing Energy* har man undersökt hur arkitektur och design kan användas för att få människor att förstå och intuitivt känna hur mycket naturresurser de förbrukar. Forskningsprojektet ger förslag på hur man kan bygga miljöer som skapar ett tydligare samspel med naturen och bidrar till ökad livskvalitet i vardagen.

Fler värden i området

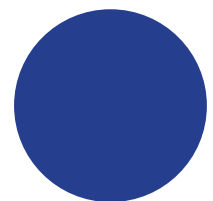
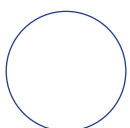
Det finns många befintliga värden som kan nämnas i området, bland dessa är exempelvis konstnären Carl Eldhs ateljé och konstnären Charlotte

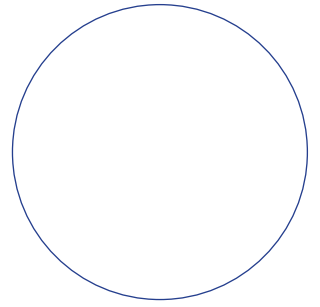
Gyllenhammars gestaltning i Kräftriket. Andra rekreativa värden är Hagaparken, Brunnsviken, Kanotklubben, fotbollsplanen i Bellevue, med flera.

Konstprogrammets förutsättningar

Den yttre formen av Albanos byggnader och byggnadernas positioner är fastlagda i detaljplanen. Arkitekter är bl.a. Christensen & Co. Architects, CedervallochBSKArkitekter. Ettgestaltningsprogram för den yttre miljön har tagits fram 2012 av Nivå Arkitektur och Landskap, vilka är de som kommer att arbeta med landskapsgestaltningen.

I arbetet med konsten på campus Albano har ett strategiskt beslut tagits av samrådsgruppen att verka utomhus. Val av konstnär har skett och förankrats i samrådsgruppen. Ett beslutsunderlag med kravspecifikation, val av konstnär och en budget från Statens konstråd har beslutats på Statens konstråds produktionsmöte 2016-10-05.

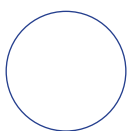

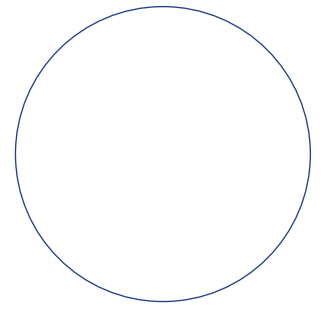

Olafur Eliasson, *Sun reflector*, 2003. Foto: Michael Perlmutter.

I AlbaNova leker solkatter på en av institutionens väggar. Verket *Sun reflector* av den internationellt renommerade konstnären Olafur Eliasson riktar solljus genom byggnadens stora takfönster från speglar monterade på taket och som med vinden återspeglar dagens reflexioner.

Konstprogrammet

Konstprogrammets syfte

Ett övergripande konstprogram i tidigt skede ger möjlighet att ta ett konstnärligt helhetsgrepp om campusområdet och dess stadsmiljö. Att komma in tidigt med konstperspektivet i planeringen skapar förutsättningar för att kunskap, erfarenheter och perspektiv från konstfältet kan förenas med campusprojektets olika faser och dockas in i andra projekt som planeras.

Konstprogrammet analyserar och beskriver ett gemensamt förhållningssätt till kommande konstgestaltungsprojekt på campusområdet – både vad gäller byggnadsintegrerad konst och konstkollektioner i husen. Ett övergripande konstprogram minimerar med andra ord en fragmentiserad konststatsning.

Varför konst i offentliga rum?

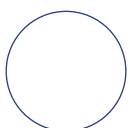
Våra gemensamma miljöer är betydelsebärande. Inom samtidskonsten finns ett djupt engagemang i frågor som rör en gemensam sfär: sociala strukturer och relationer, arkitektur och stadsplanering. Konst har en förmåga att pröva våra invanda tankebanor och att kasta ljus på tillvarons dualiteter såsom samspelen mellan verklighet och fiktion, naturvetenskap och

fantasi, poesi och politik, osv. Konst ger på så sätt möjlighet att aktivera de offentliga rummen, tillföra oväntade synvinklar och få oss att samtala och ställa frågor till oss själva och andra.

Konst kan skapa nya länkar i sociala rum präglade av slentrianmässiga mönster. Flera konstnärer har hittat former för att låta olika perspektiv vara närvarande samtidigt. Konsten kan således förstärka och fördjupa både sociala, etiska, existentiella och ekologiska dimensioner, även sådana som inte alltid så lätt låter sig uttryckas i ord.

Vad är ett konstprogram?

Ett konstprogram är en beskrivning av platser och tider för konstnärliga gestaltungsprocesser i offentliga miljöer. Konstprogram är även en redovisning av de specifika förutsättningar och möjligheter som finns för ett projekt. Det redogör för vilka aktörer som är inblandade, samt vilka som är ansvariga för vad. I det här fallet beskriver konstprogrammet dessutom en övergripande konstnärlig tematik: *Antropocen*. Syftet med konstprogrammet är att erbjuda konstnärer en tydlig ram genom temat och samtidigt möjliggöra för enskilda konstnärer att utifrån sitt specifika konstnärskap tolka tematiken.

Byggnadsintegrerad konst

Integrerade konstgestaltningar

På campus Albano eftersträvas att konsten ska vara en del av en helhetsgestaltning och inte upplevas som ett tillägg i en färdig struktur. Det övergripande konstprogrammet ska därför skapa goda förutsättningar för konstens integrering i bebyggelsen och landskapet, inte minst i samarbete med arkitekter och landskapsarkitekter men även med andra relevanta discipliner och aktörer.

Organisatoriska förutsättningar för integrerade konstgestaltningar

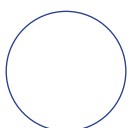
Det övergripande konstprogrammet förhåller sig till byggprojektens organisatoriska, fysiska, ekonomiska och juridiska förutsättningar, liksom till platsens historia och gällande planförutsättningar.

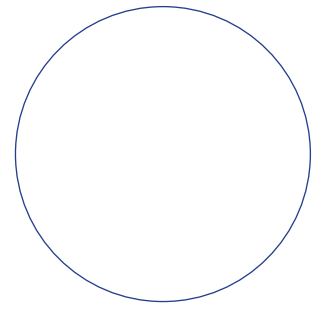
Enligt regeringsuppdraget *Samverkan om gestaltning av offentliga miljöer* konstaterade Statens konstråd, Boverket, Riksantikvarieämbetet och Arkitektur- och designcentrum att man behöver samverka för att uppnå önskvärt utbyte mellan tvärvetenskapliga kompetenser.

Det innebär att vi:

- verkar för tidigt och mångsidigt samarbete mellan gestaltande kompetenser och övriga aktörer,
- utgår från platsen, dess historia, förutsättningar och funktion,
- involverar invånarna och deras kunskap, behov och önskemål om sin livsmiljö,
- är medvetna om att konstnärer i dialog med andra yrkesgrupper kan öppna upp för nya lösningar.

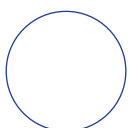
För att uppnå detta är det nödvändigt att skapa en organisation som förmår väga samman och stärka byggprojektens arkitektoniska, konstnärliga, kulturhistoriska och sociala kvaliteter i ordinarie planerings- och byggprocesser. På det sättet kan förutsättningarna för de konstnärliga gestaltningarna bli väl integrerade utan att förlora integritet. De inbjudna konstnärerna ska därmed ingå i relevanta projektgrupper där gestaltungsfrågor diskuteras. Utmaningen ligger i att uppnå ett gemensamt förhållningssätt till gestaltning och dess effekter på den miljö som ska skapas.

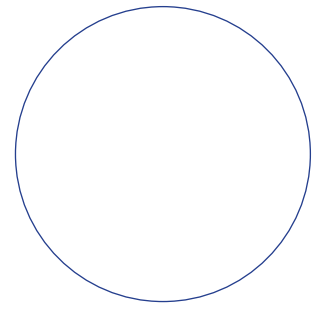

Lea Porsager, *Gravitational Ripples*, 2018. Beställd av Statens fastighetsverk och Statens konstråd, utförd i samarbete med Kungliga Djurgårdens förvaltning. Foto: © Ricard Estay/Statens konstråd.

Minnesvård efter flodvågskatastrofen 2004, *Gravitational Ripples* gestaltad den danska konstnären Lea Porsager i samarbete med Rasmus Strange Thue Tobiasen, Søren Assenholt och Synnøve B. Brøgger. Den konstnärliga gestaltningen har inspirerats från kosmiska gravitationsvågor som Einstein förutspådde 1916. Platsen vill förmedla de energier som uppstår när naturens krafter sätts i rörelse och samtidigt naturens egen förmåga att läka och återställa sår efter plötsliga händelser. Minnesvården berättar om det ständiga och eviga samspelet mellan människa och natur.

Konstkollektioner

Konstkollektioner kan vara aktuella som komplement till Statens konstråds och Akademiska Hus samarbete kring bygnadsanknuten konst, både inne och utomhus. Ansökan om konstkollektioner görs separat av respektive myndighet, i det här fallet Stockholms universitet eller KTH.

Övergripande konstnärlig tematik: Antropocen

Albanos utbyggnad och framtida förvaltning bygger på ett samspel mellan sociala och ekologiska faktorer för att åstadkomma en resilient miljö som kan hantera och anpassas till framtida sociala och ekologiska förändringar. Ett av Akademiska Hus mål är att campus Albano ska fungera som föregångare för ett sociekoologiskt stadsbyggande.

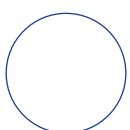
Utvecklingen av området utgör ett läkande av Nationalstadsparken där Lill-Jansskogen knyts samman med Bellevue/Brunnsviken. Campus Albano har som mål att återskapa och förstärka gröna stråk och kopplingar för såväl människor som djur och växter: en plats där länken mellan människa och djur hänger samman, där den mänskliga varelsen uppfattas som en del av den biologiska mångfalden

och inte överlägsen den. Ett perspektiv som förenas med hållbar stadsutveckling där stad och landsbygd inte uppfattas som åtskilda och motsatta enheter.

Många konstnärer har i årtionden med kritisk blick engagerat sig i såväl social som ekologisk hållbarhet. Frågeställningar har lyfts om hur storskaliga miljöer kan planeras och byggas där naturresurser inte överexploateras eller där sociala grupper stängs ute. Exempel har tagits fram där social och ekologisk hållbarhet går hand i hand och skapar nya länkar i sociala rum, exempel som kan luckra upp rådande tankemönster och inspirera andra aktörer i samhället.

Antropocen är enligt flera forskare en ny geologisk tidsålder som präglas av hur vi människor på ett förödande sätt påverkar jordklotets ekosystem och balansen dem emellan. Ett stort engagemang finns inom samtidskonsten att utifrån kritiska frågor förstå denna mänskliga framfart.

En förändring av människans syn på sig själv och sin roll på jorden föreslås genom konstprogrammet för campus Albano. Genom den konstnärliga tematiken *Antropocen* föreslås konstnärliga praktiker fokusera på:

1. *En problematisering av motsatsparet natur/kultur*

Flera konstnärer undersöker banden mellan människan och hennes naturliga miljö, där den mänskliga arten synliggörs som en del av naturens mångfald av biologiska system, istället för höjd över den: *Vilken självbild hindrar människan från att se, respektera och värna om sköra samband mellan olika biologiska system som vi dessutom är en del av?* Andra konstnärer undersöker s.k. biomimik eller ekosystemtjänster, former och tekniska lösningar i naturen och som vi kan inspireras av för att hitta mer miljövänliga lösningar i gränslandet mellan vetenskap, konst och arkitektur.

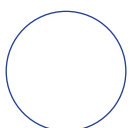
2. *Flera och samverkande tidsperspektiv*

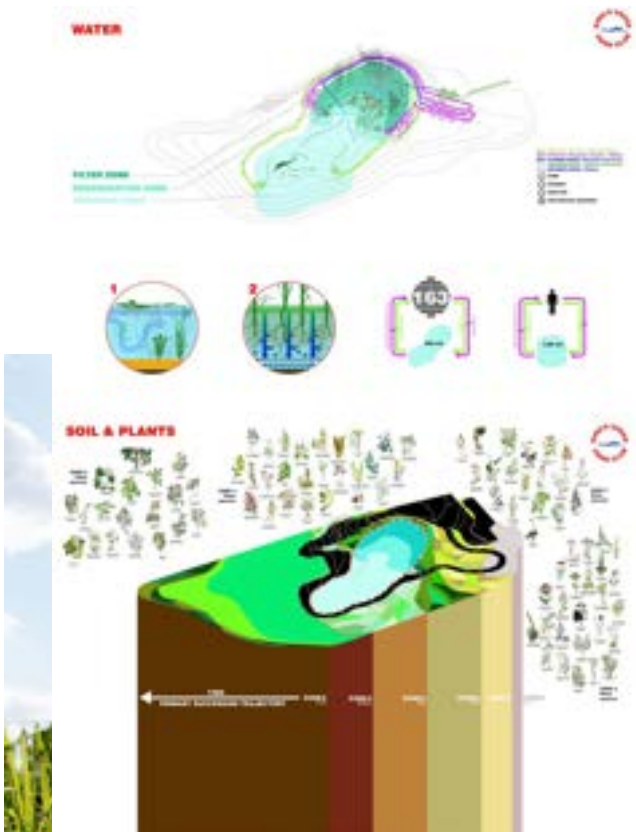
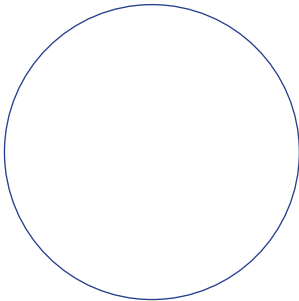
Genom att visa på olika samexisterande tider riktar konstnärer blicken mot tidsaspekter som inte enbart definieras i förhållande till mänsklig livslängd. Kritiska granskningar av hur vi ser på och uppfattar tid, samt vilka idéhistoriska rötter som ligger bakom, leder till frågor som: *Leder en linjär tidsuppfattning automatiskt till framstegstänkande, acceleration och*

konsumtion? Hur kan långsiktiga processer som är aktiva på en plats synliggöras? Hur kan en kontinuerlig förhandling mellan långsiktiga och kortsiktiga konsekvenser implementeras?

3. *Holistisk världsbild/sammanlänkning*

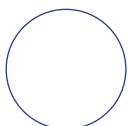
Konstnärer undersöker också hur vi människor kan leva i samklang med natur och andra arter, där relationer och ömsesidiga beroenden framhålls istället för att enskilda system presenteras som om de vore frånkopplade varandra: *Vilken syn på sig själv och övriga styr? Att visa på kopplingar och beröringspunkter i konstnärliga projekt är ofta även kopplat till ett socialt engagemang där frågor synliggörs och problematiseras: För vem handlar vi? På vilken/vems bekostnad? Hur fördelas resurser och varför?* Konstnärliga projekt kan också få människor till insikt om större sammanhang än de mest bekanta. Genom konsten kan vi på så sätt känna inflytande, få insikt om att samhället också består av oss själva som individer och bli medvetna om vilket ansvar detta för med sig.

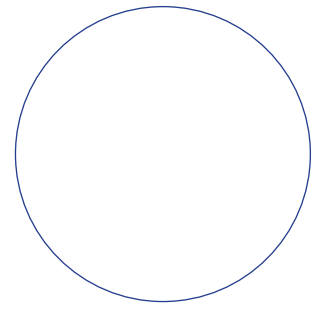

Över: Ooze (Eva Pfannes & Sylvain Hartenberg) & Marjetica Potrč, *Of soil and water: the Kings Cross Pond Club*, Water and soil cycle. Illustration: Ooze.
Under: Ooze (Eva Pfannes & Sylvain Hartenberg) & Marjetica Potrč, *Of soil and water: The Kings Cross Pond Club*, 2015–2016, Visualisering. Bild: Ooze.

Of soil and water: The Kings Cross Pond Club var en naturlig baddamm mitt i King's Cross, London. Dammen var en självförsörjande mikroekologisk miljö, fri från kemikalier, som renades av naturliga processer. Konstprojektet var en offentlig gestaltning beställd av fastighetsutvecklaren King's Cross Central Partnership som en del av det treåriga konstprogrammet RELAY.

Platser

Detaljplanen för Albano präglas av starka, formalistiska motiv för både landskapsbehandling och byggnader. Närheten till Hagaparken och Nationalstadsparken har varit en viktig utgångspunkt för planen, vilket har medfört att byggnaderna är lågt placerade i förhållande till omgivningen. Detta i kombination med intunnling av Värtabanan som skapar betydande nivåskillnader inom området.

I den första utbyggnadsetappen planeras fem institutionsbyggnader och i en andra etapp ytterligare tre byggnader. Totalt omfattar byggprojektet cirka 100 000 kvm BTA, vilket ger plats för cirka 12 000 studenter och ett par tusen anställda om alla etapper genomförs. Både den första och andra etappen innehåller student- och forskarlägenheter. Totalt planeras cirka 1000 lägenheter vilket innebär att uppskattningsvis 1 500 personer kommer att bo på campus.

Albanoparken

Albanoparken är campusområdets möte med Roslagsvägen och ansiktet mot Brunnsviken och Hagaparken. Enligt gestaltningsprogrammet

ska parken ges en naturnära utformning med ett finmaskigt nät av gångvägar, mötesplatser och händelser för att skapa möjlighet till rekreation och upplevelser. I ravinens botten samlas allt dagvatten från campus Albano som ska rinna ut i Brunnsviken.

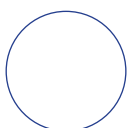
AlbaNovaterrassen

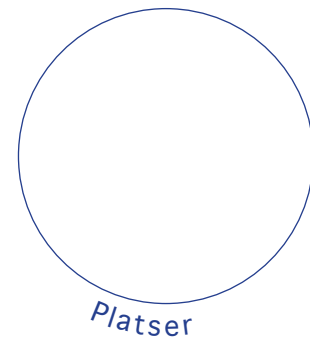
AlbaNovaterrassen är ett offentligt rum för lek och rekreation för de boende i området men även för allmänheten som kommer dit.

Universitetsbyggnaderna

Christensen & Co. Architects och BSK Arkitekter är arkitekter för universitetsbyggnaderna. Fasader är vertikala och detaljplanen föreskriver puts. Fasadernas gestaltning är låst och det är tidsmässigt för sent för ett samarbete med en konstnär. Konstnärer kan inte heller föreslå gestaltningar som påverkar konstruktionen av dessa byggnader. Inne i byggnaderna finns stora inre rum och atrier. Byggnad 1, 2 och 4 är sammanlänkade.

Dagens digitala möjligheter medför att det inte alltid är nödvändigt att ta sig till universitetet för att

delta i undervisning. Inom- och utomhusmiljöer kan därför med fördel gestaltas så att de ger utrymme åt upplevelser som inte låter sig digitaliseras, på så sätt kan platsen bli en miljö som lockar brukarna till sig och som inger lust att stanna kvar.

Albanovägen

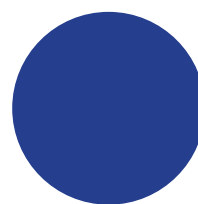
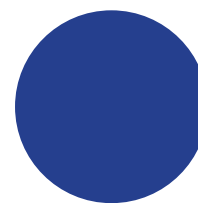
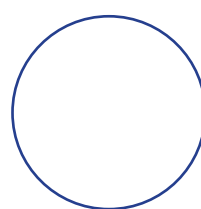
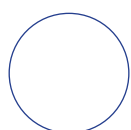
Albanovägen är campus Albanos sociala stråk som binder ihop området samtidigt som den fungerar som grön spridningsväg. Idén är att stråket hellre ska upplevas som ett torg, än en väg. Här passerar stora flöden av fotgängare och cyklister och på stråket finns strategiska accesspunkter och kopplingar som utformas med särskild omsorg.

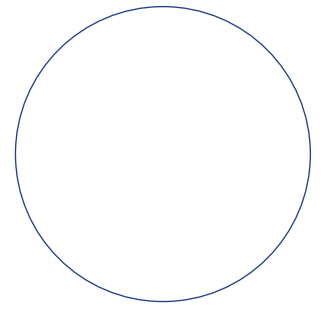
Albanotrappan

Albanotrappan är ett viktigt kommunikationsstråk och den väg som de flesta använder när de anländer till Albano.

Övriga platser

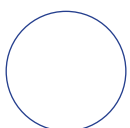
Björnnäsplatsen är en entré till Kungliga Djurgården och går under Roslagsbanan. Björnnäsplatsen kan bli en viktig punkt för att lyfta historiska betydelser. Här finns en stor ek som ska sparas.

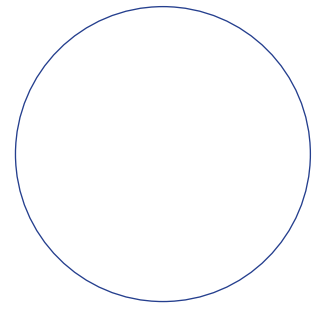

Färgfesten, en offentlig workshop i Tjärnaängsparken i Borlänge. Konstnären Lina Sofia Lundin och Fartun Nuur. Foto: © Elias Arvidsson/Statens konstråd.

I Borlänges stadsdel Tjärna Ängar samarbetar konstnären Lina Sofia Lundin med boende kring ekologisk växtbaserad textilfärgning. Samarbetet ligger till grund för ett permanent konstverk – ett bord i betong och stål för färgning i stadsdelsparken som planeras i grönområdet. Den lokala skolan Yrkesakademin bygger konstverket och Borlänge energi planerar för färgningsbara växter i parken. Tjärna Ängar är en del av Konst händer, där Statens konstråd under 2016–2018 producerar exempel på offentlig konst med fokus på miljöprogramsområden, inom ramen för regeringsuppdraget Åga rum.

Förslag till konstnärligt grepp

I gränslinjen mellan konst och arkitektur

En viktig poäng i Albano har varit att planera en miljö för människor som inte ger avkall på respekt för naturens krafter (och behov) samtidigt som sociala aspekter i campusmiljön respekteras. I arbetet med konsten på Albano är ambitionen att undersöka hur samtidskonst kan bidra med perspektiv och gestaltning i samklang med djur och växter. Vidare hur erfarenhet och kompetens inom samtidskonsten kan bidra till att gestalta miljöer med social tillgänglighet.

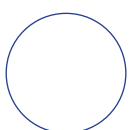
Tidigt har frågan lyfts i samrådsgruppen om hur konst utomhus kan kopplas till vetenskapliga frågeställningar, förhålla sig till aktuella problemställningar och på så sätt bli en tidsmarkör för vår tid. I projektet har frågan om hur man skapar upplevelsen om "det samtida universitetet" varit aktuell. Det har uttryckts önskemål om att konsten ska fungera tankeväckande, kunna upplevas fysiskt och inte vara något som man upplever och betraktar på avstånd, utan något integrerat i omgivningen på platsen.

Samrådsgruppen har diskuterat möjligheter

att göra ett projekt som ligger i gränslinjen mellan konst och arkitektur. Möjligheter har undersökts för hur konstnärer/arkitekter kan komma med i arbetet genom ett projekt som strukturellt griper in i hela området. Olika konstnärskap har diskuterats som betonar kroppens fysiska aktivitet och rörelse som ett sätt att undersöka, förstå och göra en plats till sin.

Hantering av dagvatten i området har visat sig vara särskilt intressant. En konstnär/konstnärligt team med rätt kompetens skulle kunna sätta frågan om dagvattenhantering i ett större perspektiv, samtidigt som ett sådant konstnärligt projekt skulle kunna kopplas ihop med pedagogik och frågor som rör både social och ekologisk hållbarhet. Kanske kan det t.o.m. skapa något som väcker frågor redan innan projektet är på plats.

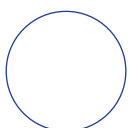
Allt dagvatten samlas i vattendraget i Ravinparkens botten och är förbunden med Brunnsviken. Detta kan vara en spännande utmaning för en konstnär/arkitekt att ta sig an. Frågan blir hur hanteringen av dagvattnet i området kan hanteras på ett både funktionellt och professionellt sätt och samtidigt involvera ett konstnärligt

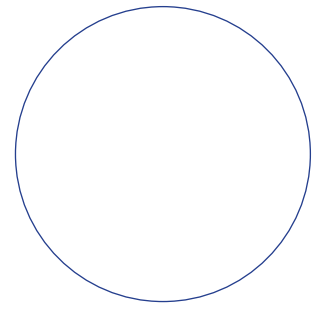

gestaltungsarbete som hanterar dagvattnet. Vatten lämpar sig särskilt väl som metafor för rörelse och det undflyende, det som inte så lätt låter sig fångas, samtidigt som vatten också står för det ursprungliga och bestående. På Stockholm universitet och KTH finns forskningsområden inom fysik, kemi och miljö och som kan ha relevans för konstprojekten.

En viktig ambition är att få människor som möter gestaltningen att bli medvetna, intuitivt eller medvetet, om vattnets kretslopp. Genom att ta ut svängarna, arbeta experimentellt och oförutsägbart med problemlösning av dagvattenhanteringen kan detta projekt väcka samhälleligt intresse, ställa kritiska frågor, inspirera till nya lösningar och stärka områdets identitet som ett unikt exempel i framkant på hållbar stadsutveckling.

Som ett referensprojekt på konstnärlig gestaltning som förhåller sig till hantering av dagvatten i Stockholm, kan konsten i Hammarby Sjöstad nämnas.

Arbetsgrupper

Samrådsgrupp

Detta övergripande konstprogram för campus Albano har skapats under perioden november 2015 till och med september 2016 av representanter från Statens konstråd, Akademiska Hus, Svenska Bostäder, KTH, Stockholms universitet, Vetenskapens hus och landskapsarkitekter i projektet.

Arbetsgrupp för konsten på campus Albano

I det fortsatta arbetet med konsten på campus Albano sker framdriften av arbetet med konsten i en arbetsgrupp bestående av:

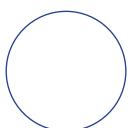
- Johan Bölin, biträdande projektchef, Akademiska Hus
- Tomas Persson, projektledare, Akademiska Hus
- Anna Mazetti-Nissen, fastighetsingenjör, Svenska Bostäder
- Axel Ekström, biträdande projektledare, Svenska Bostäder
- Lotta Mossum, curator, Statens konstråd
- Alba Baeza, assisterande curator, Statens konstråd

- Konstnär
- Berörd arkitekt
- Brukarrepresentant, KTH
- Brukarrepresentant, Stockholm Universitet
- Brukarrepresentant, Vetenskapens hus.

Curator från Statens konstråd är sammankallande, möten sker vid behov.

Arbetsgruppens ansvar och uppgifter

- Driva och genomföra uppdraget inom ramarna i detta övergripande konstprogram samt Statens konstråds beslutsdokument för direktupphandling av konstnär.
- Uppmärksamma och föreslå nödvändiga ändringar till Styrgruppen angående detta konstprogram.
- Informera Styrgruppen om eventuella behov av bemanningsändringar i arbetsgruppen samt föreslå ersättare.
- Bereda frågor för Styrgruppens beslut.
- Informera om projektläget och få klartecken från Styrgruppen för att gå vidare.

- Ta fram förutsättningar för konstprojektet/n.
- Bereda frågor och förankra konstnärval. Konstnärval och skiss ska även godkännas på Statens konstråds produktionsmöten.
- Upprätta gränsdragningslista.
- Förmedla information och beslut till projekterande konsulter.

Yrkeskompetenser från förvaltning kan adjungeras vid arbetsgruppens möten vid behov.

Styrgrupp för konsten på campus Albano

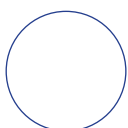
Arbetsgruppen informerar en styrgrupp om projektläget och får klartecken från denna för att gå vidare (tollgates). Styrgruppen fattar beslut om ramverk, ekonomi och avtal och består av:

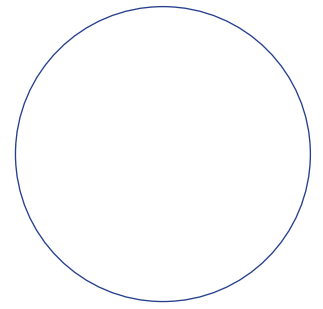
- Catarina Fritz, ekonomi- och finansdirektör, Akademiska Hus
- Stefan Sommarström, projektchef, Akademiska Hus
- Mats Ålander, projektledare, Svenska Bostäder
- Allan Leveau, chef nybyggnad, Svenska Bostäder
- Lena From, projektchef, Statens konstråd

- Lotta Mossun, curator, Statens konstråd. Curator från Statens konstråd är sammankallande och möten sker ungefär en gång per kvartal.

Styrgruppens ansvar och uppgifter

- Besluta om och hantera övergripande budget.
- Beslut om eventuella ändringar i avtal mellan Akademiska Hus, Svenska Bostäder och Statens konstråd.
- Besluta om eventuella ändringar i projektplanen.
- Besluta om eventuella ändringar i tidplanen.
- Godkänna styrdokument för konsten på campus Albano.
- Behandla och godkänna regelbunden rapportering från arbetsgruppen och ge klartecken vid beslutspunkter.
- Ha kontroll över att arbetet löper enligt konstprogrammets övergripande syfte.
- Godkänna avtal mellan konstnären och Statens konstråd.
- Säkerställa att tillföra de resurser som krävs för delprojektens genomförande.
- Besluta om gränsdragningslistor.

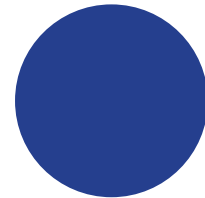

Underskrifter

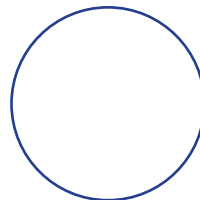
Detta övergripande konstprogram är en gemensam utgångspunkt för de konstnärliga gestaltningar som produceras för campus Albano och eventuella konstansökningar.

Maria Granath, chef för Miljö- och Byggnadsavdelningen, KTH

Stefan Sommarström, projektchef, Akademiska Hus

Lena Lundqvist, fastighetschef, Stockholms Universitet

Magdalena Malm, direktör, Statens konstråd

Mats Ålander, projektledare, Svenska Bostäder

